

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/495/2015
Identifikačné číslo spisu:	5105217886
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5105217886.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD. v spore žalobcu E. P., bývajúceho vo L., proti žalovanej T. Q., bývajúcej v O., zastúpenej JUDr. Ladislavom Potockým, advokátom v Žiline, Mydlárska 19, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 8 C 189/2005, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 5. marca 2015, sp.zn. 8 Co 404/2014, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie z a m i e t a.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina rozsudkom zo 17. marca 2014 č.k. 8 C 189/2005-300 (v poradí druhým) zamietol žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov - strán sporu (ďalej len BSM). Žalobcovi uložil zaplatiť žalovanej titulom trov právneho zastúpenia 3 0871,51 € a trov konania 116,18 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetom vyporiadania BSM podľa žaloby mal byť jednoizbový byt č.76, nachádzajúci sa na šiestom poschodí bytového domu č. XXXX na Y. a zapísaný na LV XXXX, k.ú. O.. Súd prvej inštancie dospel k právnomu záveru, že predmetný byt do BSM žalobcu a žalovanej nepatrí, lebo bol obstaraný z peňazí stavebného úveru v sume 253.381 Sk, poskytnutého na základe zmluvy o stavebnom sporení, pričom sporiteľkou bola výlučne žalovaná a z peňazí darovaných výlučne žalovanej priamo pri kúpe bytu vo výške 226.500 Sk. Z vykonaného dokazovania ustálil cenu obstarania bytu na sumu 479.881,00 Sk. Pokiaľ na kúpnu cenu bytu boli použité peniaze zo stavebného úveru vo výške 253.381,00 Sk, súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že sa jednalo o úver poskytnutý na základe individuálneho stavebného sporenia žalovanej, ktorá peniaze na tomto sporení mala a všetky jej boli darované, časť pred uzavretím manželstva, časť po uzavretí manželstva. Stavebné sporenie považoval súd za predmet výlučného vlastníctva žalovanej, nakoľko do času čerpania úveru a obstarania predmetného bytu nebolo doplnené peňažnými prostriedkami z príjmu žalovanej získaného za trvania manželstva. Pokiaľ súd v predchádzajúcom rozsudku konštatoval

nasporenie prevažnej časti sumy použitej na kúpu bytu, pravdou bolo, že skutočným zdrojom financovania v časti 253.381,00 Sk bol úver a nie nasporená suma, to bolo však vecou spresnenej formulácie v odôvodnení rozsudku a nie nového dokazovania. Žalovaná pri obrane nikdy ani len netvrdila, že by suma 253.381,00 Sk poskytnutá ako úver stavebného sporenia zodpovedala nasporenej sume či už do uzavretia manželstva žalovanej, alebo do poskytnutia úveru poskytnutého za trvania manželstva, podľa povahy veci bola daná iba nepriama súvislosť medzi nasporenou sumou a poskytnutým úverom podľa požiadaviek stavebnej sporiteľne. Ďalšia časť kúpnej ceny, t.j. 226.500,00 Sk, ktorá bola zaplatená v hotovosti pri kúpe bytu, táto suma bola darovaná výlučne žalovanej. Uvedená skutočnosť vyplynula z výpovede Mgr. D. Q., o ktorej súd nepochyboval. Na tomto zaplatení sa žalobca nepodieľal a z výsledkov dokazovania súd uznal, že išlo o vlastné peniaze matky žalovanej. Zistené čiastočné splácanie úveru stavebného sporenia žalobcom resp. ním tvrdené stavebné práce boli už vzhľadom na ich následný charakter zveľadením predmetu vlastníctva, ale nie jeho obstaraním. Ani okolnosť označenia žalobcu ako spoludlžníka žalovanej v zmluve o stavebnom úvere nezmenila nič na fakte obstarania predmetného bytu výhradne pre žalovanú, ktorý ako taký preto netvoril predmet BSM.

2. Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobcu rozsudkom z 5. marca 2015 sp.zn. 8 Co 404/2014 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanú zaviazal na povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom vyporiadania BSM sumu 896,20 € do pätnásť dní o právoplatnosti rozsudku. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznal a súčasne ich zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok vo výške 990 € na účet Okresného súdu Žilina do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd uviedol, že skutkové okolnosti vzťahujúce sa na prejednávajúcu vec boli prvoinštančným súdom zistené v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a odvolací súd z týchto skutkových vychádzal, k ich podstatnej zmene nedošlo ani po zopakovaní dokazovania vykonaného odvolacím súdom na odvolacom pojednávaní. Odvolací súd však na základe uvedených skutočností dospel k právnomu záveru, že byt, ktorý nadobudla žalovaná kúpnu zmluvou č. V 3677/99, patril do BSM strán sporu. Z poukazom na § 143 Občianskeho zákonníka uviedol, že všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva, t.j. aj byt, patrí do BSM i keď ho nadobudol za trvania manželstva len jeden z manželov. Výnimkou sú iba veci, ktoré boli nadobudnuté spôsobmi taxatívne vymenovanými v tomto ustanovení a tiež veci, ktoré slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania jednému z manželov. Pokiaľ išlo o byt, ktorý žalovaná kúpila kúpnu zmluvou č. V 3677/99, odvolací súd bez dôvodných pochybností ustálil, že na zaplatenie časti kúpnej ceny boli použité i peniaze, ktoré získali obe strany zmluvou o medziúvere a stavebnom úvere uzavretou dňa 1. apríla 1999, t.j. za trvania manželstva. Na jej základe bola predávajúcim vyplatená priamo stavebnou sporiteľňou časť kúpnej ceny, a to v rozsahu 253.381 Sk. Na závere, že byt patril v čase jeho nadobudnutia do BSM, nemohla podľa názoru odvolacieho súdu nič meniť skutočnosť, že žalovaná mala v čase poskytnutia medziúveru nasporených na vlastnom stavebnom sporení 200.000,00 Sk, ani skutočnosť, že kúpnu zmluvu č. V 3677/99 uzavierala sama a nakoniec ani skutočnosť, že žalobca v deň uzavretia kúpnej zmluvy podpísal čestné prehlásenie, ktorým súhlasil, že žalovaná získala byt do výlučného vlastníctva. Občiansky zákonník priznáva manželom možnosť dohodou modifikovať zákonom stanovený rozsah BSM, táto dohoda však podľa § 143a ods. 3 Občianskeho zákonníka vyžadovala formu notárskej zápisnice. Takáto dohoda medzi žalobcom a žalovanou v predmetnom konaní preukázaná nebola, a nebola ani tvrdená. V čase uzavretia zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere (1. apríl 1999), v čase uzavretia kúpnej zmluvy č. V 3611/99 (22. júl 1999) trvalo manželstvo, manželia žili spolu a spoločne uhrádzali i splátky poskytnutého medziúveru a stavebného úveru. Odvolací súd uviedol, že by bolo nelogické, aby si manželia za trvania manželstva spoločne zobrali od spoločnosti poskytujúcej úvery medziúver, resp. úver na zaplatenie kúpnej ceny bytu s úmyslom, že byt bude následne patriť výlučne len jednému z nich. Odvolací súd po vyriešení otázky, že predmetný byt patril do BSM, ďalej riešil otázku jeho vyporiadania s poukazom na ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v priebehu súdneho konania byt (ktorý bol v roku 1999 nadobudnutý za kúpnu cenu 479.881 Sk = 15.929 €) odpredala tretej osobe kúpnu zmluvou č. V 7351/12 za kúpnu cenu 33.000 €. Nakoľko byt bol tretej osobe odpredaný bez súhlasu žalobcu, avšak za situácie, keď tento sa do rozhodnutia súdu právne kvalifikovaným spôsobom nedovolal neplatnosti tohto právneho úkonu žalovanej, na kúpnu zmluvu bolo potrebné hľadiť ako na platný právny úkon (§ 40a OZ). V prípade platnej dispozície s vecou patriacou do BSM, túto vec už nemožno zahrnúť do vyporiadania BSM, vyporiadať bolo možné už len peňažnú sumu, ktorá bola za vec patriacu do BSM získaná. Predmetom vyporiadania BSM v

danom prípade mohla byť už len suma 30 000 €, ktorú získala žalovaná odpredajom bytu patriaceho do BSM. Z ustáleného skutkového stavu odvolací súd mal za to, že žalovaná sa výrazne zaslúžila o nadobudnutie bytu (zaplatenie kúpnej ceny) či už formou darovaných peňazí (226.500 Sk), formou peňažných prostriedkov nadobudnutých stavebným sporením (200.000 Sk) a tiež tým, že matka formou daru zaplatila za žalovanú zvyšok medziúveru resp. úveru až do jeho úplného zaplatenia. Súčasne dospel odvolací súd k záveru, že strany sporu sa spoločne ako manželia podieľali na kúpnej cene bytu len sumou 27.000 Sk (896,20 €), ktorá suma predstavovala čiastočnú úhradu medziúveru a stavebného úveru, konkrétne úhrady splátok za obdobie júl - december 2000, január - jún 2001. Pokiaľ žalobca v konaní tvrdil, že sa so žalovanou ako manželkou podieľal na kúpnej cene bytu vo väčšom rozsahu ako sumou 27.000 Sk, odvolací súd tieto jeho tvrdenia vyhodnotil ako nedôvodné a nepreukázané. Určujúcim hľadiskom pre súd bola zásluha jednotlivých manželov, t.j. žalobcu a žalovanej o nadobudnutie bytu. Odvolací súd opätovne poukázal na skutočnosť, že o nadobudnutie bytu, t.j. spoločnými prostriedkami, sa manželia zaslúžili len vo výške 27.000 Sk (896,20 €), potom každý z nich sa zaslúžil o nadobudnutie bytu sumou po 448,10 €. Uvedená zásluha každého z nich sa však vzťahovala ku kúpnej cene 15.929 € (479.881 Sk). Nakoľko žalovaná následným predajom bytu tento byt zhodnotila v podstate dvojnásobne (odpredala ho za 33.000 €), podiel žalobcu sa týmto násobkom zhodnotil, t.j. na hodnotu 896,20 €. Rozhodnutím odvolacieho súdu došlo k zmene rozsudku vo veci samej, odvolací súd preto rozhodol o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania tak, že účastníkom náhradu týchto trov nepriznal s prihliadnutím na § 150 ods. O.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala z dôvodov uvedených v § 241 ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. dovolanie žalovaná, ktorá ho žiadala zmeniť, prípadne zrušiť. Výtýkala odvolaciemu súdu, že jeho rozhodnutie je v rozpore so zrušujúcim uznesením toho istého súdu a právnymi závermi v ňom uvedenými. Opätovne poukázala na zistený skutkový stav v konaní, a najmä na to, že žalobca nemal žiadne finančné prostriedky, nezaujímal sa o rodinu, psychicky i fyzicky ju i dieťa týral. Namietala i nesprávny právny záver odvolacieho súdu, že sa žalobca podieľal na stavebnom sporení, nakoľko bez sumy, ktorú vložila zo svojich výlučných prostriedkov, by im medziúver nebol nikdy poskytnutý.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu poukázal na priebeh celého sporu, pričom mal za to, že bolo preukázané, že sa podieľal na splácaní úveru, ako i finančne a vlastnou prácou prispel k zveľadeniu predmetného bytu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo dovolací súd) ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) vzhľadom k tomu, že dovolanie žalovanej bolo podané 2. apríla 2015, vychádzal z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, v zmysle ktorého platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), a preto skúmal prípustnosť a dôvodnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP).

7. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30. júna 2016, ďalej len O.s.p.). Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 O.s.p. Prípustnosť dovolania proti rozsudku upravoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu bolo prípustné v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p.

8. Žalovaná podala dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, jej dovolanie preto je prípustné.

9. V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. mohlo byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k

vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci.

10. Žalovaná uviedla, že dovolanie podáva z dôvodov uvedených v § 241 ods. 2 písm. a) a c) O.s.p.

11. Podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. bol dovolací súd povinný ex offio posúdiť, či v konaní nedošlo k niektorej zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. a tiež či konanie nie je postihnuté tzv. inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.

12. O procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. išlo vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

13. Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. konkrétne neoznačila a a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo ani pri prieskume zo strany dovolacieho súdu.

14. Takisto dovolací súd nezistil žiadnu tzv. inú vadu konania, ktorá by spočívala v tom, že došlo k porušeniu ustanovení o dokazovaní, a to napríklad tým, že súd vôbec nezisťoval skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci aj napriek tomu, že boli tvrdené a na ich preukázanie boli navrhnuté dôkazy, porušenie ustanovení o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, nevykonanie dôkazu navrhnutého stranou na preukázanie rozhodujúcej skutočnosti, hoci súd následne dospel k záveru, že účastník neuniesol dôkazné bremeno, odklon odvolacieho súdu od skutkových záverov súdu prvého stupňa bez zopakovania dôkazov alebo doplnenia dokazovania, zohľadnenie skutočností, ktoré z dokazovania nevyplývali, opomenutie rozhodných skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo.

15. Sama žalovaná uviedla, že odvolací súd dospel k správne záveru v tom smere, že súd prvej inštancie vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie.

16. Z obsahu dovolania žalovanej preto možno usúdiť, že namieta nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom.

17. Dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. Dovolateľka tvrdí, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, avšak sama v dovolaní nepodáva záver, v čom považuje právne posúdenie odvolacieho súdu za nesprávne, ale len opätovne poukazuje na skutkové zistenia ohľadom predmetu BSM, a podielu, ktorý titulom jeho vyporiadania mal pripadnúť žalobcovi, keď zotrváva na tom, že byt nadobudnutý počas manželstva, resp. jeho finančná hodnota po odpredaní, netvorí ani čiastočne predmet BSM.

19. Dovolací súd poukazuje na to, že konanie o vyporiadanie BSM je zvláštnym druhom súdneho konania. Toto konanie možno začať iba na návrh, súd však nie je viazaný žalobným petitom, pretože z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami. V prvom rade si však musí súd ustáliť, čo tvorí predmet BSM.

20. V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo

nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 Občianskeho zákonníka).

21. Obsah spisu v plnom rozsahu opodstatňuje záver odvolacieho súdu, že finančné prostriedky žalovanej, ktoré nadobudla, boli obstarané z peňazí stavebného úveru, na ktorom mala žalovaná nasporenú sumu a z peňazí darovaných výlučne žalovanej priamo pri kúpe bytu vo výške 226.500,00 Sk. V konaní nebolo sporné, že žalovaná finančné prostriedky v konečnom dôsledku použila na nadobudnutie bytu, ktorý v priebehu konania o vyporiadaní BSM bez súhlasu žalobcu odpredala. Správny bol však záver odvolacieho súdu, že vzhľadom na to, že na nadobudnutie predmetného bytu boli čiastočne použité aj spoločné finančné prostriedky z príjmov oboch manželov počas manželstva, vynaložených na splácanie úveru, ktorý bol použitý na kúpu bytu, predmetný byt tvoril predmet BSM (viď R 42/1972). Tento svoj záver odvolací súd podrobne odôvodnil a dovolací súd sa s dôvodmi ním uvedenými stotožňuje.

22. Ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka (viď § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vyporiadanie BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka jednotlivých hodnôt účastníkov - bývalých manželov. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Vyporiadanie BSM sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Dovolací súd uvádza, že toto ustanovenie upravuje zásady, z ktorých treba vyhádzať pri vyporiadaní BSM. Základnou zásadou pre vykonanie vyporiadania BSM je, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity). Z tejto zásady však zákon pripúšťa výnimky, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom. Výšku podielov môže ovplyvniť napríklad skutočnosť, že niektorý z manželov sa napriek svojim schopnostiam a možnostiam nestaral o rodinu, že sa nepričiňoval (hoci mohol) o nadobudnutie a zveľaďovanie spoločných vecí a podobne. V rámci vyporiadania BSM súd i bez návrhu musí prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený (samostatný) majetok niektorého z manželov. Na druhej strane, manžel, ktorý vynaložil na spoločný majetok prostriedky, ktoré boli jeho výlučným vlastníctvom, je oprávnený požadovať, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov späť do jeho výlučného vlastníctva.

23. Správne preto odvolací súd pri vyporiadaní BSM (ktorého predmet tvorili už len finančné prostriedky za odpredaj bytu, ktorý patril do BSM, a výška ktorých nebola sporná), pristúpil k vyporiadaniu tak, že zohľadnil všetky vložené prostriedky zo strany žalovanej a vyporiadal len sumu, ktorá bola poskytnutá obomi manželmi z prostriedkov, ktoré získali počas manželstva, ktorú rozdelil v zmysle hlavnej zásady uvedenej v § 150 Občianskeho zákonníka, a to, že tieto podiely sú rovnaké. I tento svoj záver odvolací súd riadne a podrobne odôvodnil.

24. Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že žalovaná v procesne prípustnom dovolaní neuplatnila relevantné dovolacie dôvody a tie dôvody, ktoré uplatnila, neboli spôsobilé na zmenu právne správnych záverov, ktoré prijal odvolací súd, preto jej dovolanie zamietol ako neopodstatnené (§ 448 CSP).

25. Žalobca bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol mu nárok

na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej (§ 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.)

26. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.